

MILJØMINISTERIET
EU og Internationalt

2. december 2014

Samlenotat FEU og MIU

Dagsorden til miljørådsmøde den 17. december 2014		
1.	Kommissionens forslag til direktiv om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg KOM (2013) 919 - Generel indstilling	<i>Side 2-15</i>
2)	Kommissionens forslag til ændring af emballagedirektivet 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsbæreposer - Politisk enighed	<i>16-22</i>
3)	Rådskonklusioner om EU's engagement i post-2015 - Udveksling af synspunkter	<i>23-25</i>

Punkt 1

Kommissionens forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP direktivet). KOM(2013) 919 final.

- *Generel indstilling*
- | - *Revideret notat*

1. Resumé

Formålet med forslaget er at regulere udledninger fra mellemstore fyringsanlæg. De mellemstore fyringsanlæg udgør en væsentlig kilde til grænseoverskridende forurening og er ikke i dag reguleret generelt på EU-plan. Mellemstore fyringsanlæg er anlæg på mellem 1 MW og 50 MW på land og offshore. Forslaget fastsætter emissionsgrænseværdier for nye anlæg 2½ år efter ikrafttrædelse af direktivet og for eksisterende anlæg i henholdsvis 2025 og 2030, samt krav til overvågning af emissionen af svovldioxid, kvælstofdioxid og partikler. Anlæg der ligger i zoner, hvor EU-grænseværdierne for luftkvalitet overskrides, skal som hovedregel overholde skærpede emissionsgrænseværdier for kvælstofdioxid og partikler. Der foreslås en række afbødende foranstaltninger for at undgå for store påvirkninger af små og mellemstore virksomheder, herunder anmeldeligt, faseopdelt gennemførelse og forenklede overvågnings- og rapporteringsforpligtelser. Da mellemstore fyringsanlæg allerede er reguleret i Danmark vil kommissionens forslag både have positive, neutrale og negative virkninger på beskyttelses-niveauet i forhold til den gældende danske regulering, alt efter hvilken del af reguleringen der er tale om. Direktivforslaget har lovgivningsmæssige konsekvenser som indebærer, at en række danske bekendtgørelser skal ændres. Kommissionen har estimeret, at de samlede omkostninger for operatørerne til efterlevelse af forslaget beløber sig til omkring 400 millioner euro årligt på EU plan. Kommissionen anfører, at de eksterne omkostninger (såsom bl.a. skader på natur, tabt arbejdsfortjeneste og andre sundhedsmæssige omkostninger) som følge af luftforurening er væsentlig højere.

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Det er positivt, at der foreslås ensartet regulering af mellemstore fyringsanlæg på EU-niveau. Det vil reducere de miljø- og sundhedsmæssige belastninger fra mellemstore fyringsanlæg i EU generelt og det vil fremme en relativt større emissions-reduktion i Danmarks nabolande, som vil forbedre luftkvaliteten i Danmark. Samtidig vil en fælles EU regulering sikre ensartede konkurrencevilkår for de berørte sektorer, hvilket relativt set vil være en fordel for danske virksomheder på EU-markedet, idet danske virksomheder gennemsnitligt vurderes at være tættere på overholdelse af grænseværdierne end deres konkurrenter i EU. På den baggrund støtter Danmark Kommissionens forslag, og vil søge størst mulig tilnærmelse med den gældende danske regulering af området, herunder opdatering af grænseværdier med passende mellemrum som refleksion af nyeste BAT og udeladelse af zoner i direktivet.

Forslaget er sat på dagsordenen på Rådsmøde (miljø) den 17. december 2014 med henblik på en generel indstilling. Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om forslaget.

2. Baggrund

Kommissionen sendte den 18. december 2013 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget var genstand for en politiske drøftelse på Rådsmødet den 12. juni 2014, og har desuden været genstand for en række behandlinger i miljøarbejdsgruppen i Bruxelles. Forslaget er sat på dagsordenen for Rådsmøde (miljø) den 17. december 2014 med henblik på at opnå enighed om en generel indstilling. Det italienske formandskab har udarbejdet et udkast til en kompromistekst som vil danne grundlag for rådsmødebehandlingen.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at regulere udledninger fra mellemstore fyringsanlæg, som udgør en væsentlig kilde til grænseoverskridende forurening, som ikke i dag er reguleret generelt på EU-plan.

Kommissionen har gennemført en omfattende vurdering af EU's luftpolitikker, som konkluderer, at selvom der er sket markante forbedringer, er der fortsat behov for at reducere luftforureningen i EU for at nå det langsigtede mål fra temastrategien for luftforurening¹, om at opnå en luftkvalitet der ikke medfører væsentligt skade på- eller indebærer nogen risiko for menneskers sundhed og miljø. Ny viden om de sundhedsskadelige virkninger af særligt partikler understreger netop dette behov. Kommissionen anfører på denne baggrund i sin meddelelse om Ren luft i Europa, at en regulering af de mellemstore fyringsanlæg er et nødvendigt virkemiddel til at sikre en kraftig reduktion af baggrundsforureningen i EU, og dermed forbedre luftkvaliteten af hensyn til natur- og sundhedspåvirkning.

Forslaget omfatter mellemstore fyringsanlæg, dvs. anlæg på mindst 1 MW og mindre end 50 MW på land og offshore. De ca. 143.000 mellemstore fyringsanlæg, som findes i EU, udgør en væsentlig kilde til emissioner af svovldioxid, kvælstofdioxid og partikler. I dag er emissioner af luftforurenende stoffer fra disse anlæg ikke specifikt reguleret på EU-plan.

Forslaget vil fastsætte emissionsgrænseværdier for kvælstofoxider, svovldioxid og partikler.

Kvælstofoxider (NO_x): Kvælstofoxider bidrager til overgødskning af naturen. Hovedkilden til udledning af kvælstofoxider er trafikken og industrien. Kvælstofdioxid (NO₂, som er en delmængde af kvælstofoxider) har endvidere sundhedsmæssige konsekvenser.

Svovldioxid (SO₂): Udledningen af svovldioxid medfører risiko for forurening (eller syrerregn), som dog er faldet kraftigt og derfor nu kun udgør et mindre problem. Den væsentligste kilde til udledning af svovldioxid i Danmark er industri.

Fine partikler (PM_{2.5}): De fine partikler har hidtil kun været reguleret via luftkvalitetsdirektivet, der sætter grænser for hvor høj koncentrationen må være i luften. Selve udledningen af fine partikler reguleres nu også, da der i den reviderede Gøteborg-protokol er fastsat reduktionsmål for fine partikler (PM_{2.5}) frem mod 2020. WHO har i 2012 opklassificeret fine partikler til at være kræftfremkaldende. Den væsentligste kilde til udledning af PM_{2.5} i Danmark er brændeovne, men der er også et væsentligt bidrag fra trafikken og industrien (biomasse-afbrænding), ligesom ammoniak bidrager til kemisk dannelse af partikler.

Fristen for at overholde emissionsgrænseværdierne for bestående anlæg større end 5 MW er den 1. januar 2025 og for anlæg mindre end eller lig 5 MW den 1. januar 2030. For nye anlæg gælder emissionsgrænseværdierne 2½ år efter direktivets vedtagelse.

Endvidere skal der stilles skærpede krav til emissionsgrænseværdier for kvælstofdioxid og partikler for anlæg beliggende i zoner, hvor EU-grænseværdierne for luftkvalitet overskrides, med mindre det kan anskueliggøres, at dette vil udgøre en uforholdsmæssig stor omkostning eller at luftkvalitetsgrænseværdierne med andre virkemidler er inkluderet i en luftkvalitetsplan. Danmark er inddelt i tre luftkvalitetszoner; én omkring Aarhus, én omkring København og én for resten af landet. For så vidt angår zonen omkring København overskrides luftkvalitetskravet for kvælstofdioxid.

Forslaget stiller krav om monitorering af svovldioxid, kvælstofdioxid og partikler ved periodiske målinger, hhv. hvert 3. år og hvert år afhængigt af anlæggets størrelse.

Mellemstore fyringsanlæg skal anmeldes og ikke godkendes. Dvs. at anlægget skal førstegangsregistreres, med information om at direktivet overholdes. Der skal ikke forelægge en godkendelse fra myndighederne.

Der er krav om, at der skal føres tilsyn med anlæggene, og at driften skal afrapporteres. Der er ikke krav til hyppigheden af hverken tilsynet eller afrapporteringen til myndigheden.

Formandsskabet har på baggrund af drøftelserne i miljø-arbejdsgruppen i Bruxelles fremlagt et kompromisforslag, som vil være genstand for drøftelse i COREPER forinden rådsmødet.

Væsentlige ændringer i forhold til Kommissionens forslag er skitseret nedenfor, men må forventes at blive tilrettet under den videre behandling.

- Det vil blive valgfrit for medlemsstaterne, om de mellemstore fyringsanlæg skal anmeldes til eller miljøgodkendes af miljømyndighederne.
- Der stilles krav om, at virksomhederne opbevarer nærmere specificerede data og informationer i mindst 6 år.
- Der stilles ikke skærpede krav til emissionsgrænseværdier for kvælstofdioxid og partikler for anlæg beliggende i zoner, hvor EU-grænseværdierne for luftkvalitet overskrides.
- Der er indsat en aggregeringsregel i direktivet, hvilket betyder at to eller flere nye fyringsanlæg, skal betragtes som ét fyringsanlæg, hvis de deler skorsten.
- Formandskabet har indsat en ny bestemmelse om, at Kommissionen senest den 1. januar 2028 skal gennemføre et review af grænseværdierne for nye anlæg med henblik på en eventuel justering af disse.
- Mellemstore fyringsanlæg på platforme offshore er blevet undtaget direktivet med undtagelse af visse nye maskiner.
- Der er blevet foreslået meget lempelige grænseværdier for såkaldt ”indigenous fuels” (lokale brændsler), som er lokalt udvundne faste brændsler, fx brunkul.

- Der er sket en øget differentiering af grænseværdierne i forhold til anlægsstørrelse, sådan at de mindste anlæg under 5 MW og hvor rensesforanstaltninger er forholdsvis dyrere, får lempeligere vilkår end fyringsanlæg over 5 MW.
- Der er blevet lempet på en række grænseværdier, heriblandt grænseværdien for svovldioxid for eksisterende halmfyrede anlæg på mellem 1 – 5 MW.
- Fristen for at overholde emissionsgrænseværdierne for nye anlæg er foreslået ændret fra 2½ år til 3 år efter direktivets vedtagelse.

4. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet forventes at udtale sig i foråret 2015.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen anfører ydermere, at emissioner til luft, også fra mellemstore fyringsanlæg, forårsager grænseoverskridende forurening.

Emissioner fra mellemstore fyringsanlæg reguleres for tiden ikke generelt på EU-plan. Uensartede nationale regler kan hæmme økonomiske aktiviteter på tværs af landegrænser. En indsats på EU-niveau er påkrævet og skaber merværdi i forhold til individuelle nationale foranstaltninger.

Regeringen er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Mellemstore fyringsanlæg i Danmark reguleres af følgende lovgivning:

- Gasmotorbekendtgørelsen, som fastsætter emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav til motorer og turbiner.
- Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed og Bekendtgørelse om standardvilkår, som omfatter virksomheder, hvor den samlede indfyrede effekt af alle fyringsanlæg er på 5-50 MW (listepunkt G201) og 1-5 MW (listepunkt G202), og hvor der anvendes biomasse, biogas eller forgasningsgas som brændsel.
- Bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder, som fastsætter emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav til kedler der som brændsel anvender træaffald fra virksomhedens egen produktion.
- Miljøbeskyttelseslovens § 42, som omfatter kedelanlæg på 1-5 MW, som ikke er omfattet af godkendelsespligt og standardvilkår for listepunkt G 202.
- Emissionen af svovldioxid ved anvendelse af fuelolie, gasolie, kul og petcoke er reguleret af bekendtgørelse om svovlindholdet i faste og flydende brændstoffer.
- Brugerbetalingsbekendtgørelsen, som fastsætter regler om betaling for miljøgodkendelse og tilsyn med virksomheder og husdyrbrug.
- Bekendtgørelse om miljøtilsyn, som fastsætter regler om tilsyn efter bl.a. miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven.
- Fyringsanlæg på platforme på havet, med en samlet indfyret effekt på 50 MW og derover reguleres af offshore-bekendtgørelsen.
- Varmeforsyningsloven projektbekendtgørelse som fastsætter regler for hvilke anlægstyper der må etableres i forskellige forsyningsområder.

- Lov om afgift på kvælstofoxider, NOx afgiftsloven
- Lov om afgift af svovl, Svovl afgiftsloven
- CO2 kvoteloven

I den nuværende danske lovgivning er de fleste mellemstore fyringsanlæg enten godkendelsespligtige eller anmeldningspligtige.

Reguleringsformen afhænger af anlæggets størrelse, type, og om det er placeret på en godkendelsespligtig virksomhed. Den danske lovgivning indeholder emissionsgrænseværdier og krav om overvågning af emissioner.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

Direktivforslaget indebærer, at gasmotorbekendtgørelsen, bekendtgørelsen om trævareforarbejdende virksomheder, bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, afsnit om listepunkt G201 og G202 i bekendtgørelse om standardvilkår og brugerbetalingsbekendtgørelsen skal ændres samt muligvis offshore- og tilsynsbekendtgørelsen. Forslaget får hverken konsekvenser for § 42 i miljøbeskyttelsesloven, bekendtgørelsen om svovlindhold i brændstoffer eller for CO₂-kvoteloven.

Desuden er udledningen af kvælstofoxider og svovl reguleret via kvælstofoxidafgiftsloven og svovlafgiftsloven. Der er en naturlig sammenhæng mellem Miljøministeriets monitoringskrav og Skatteministeriets afgiftsregler, da de vedrører den samme udledning af kvælstofoxider og svovldioxid. Forslaget kan derfor få lovgivningsmæssige konsekvenser i forhold til kvælstofoxidafgiftsloven og evt. svovlafgiftsloven.

Forslagets økonomiske konsekvenser:

Kommissionen har i sin konsekvensvurdering estimeret, at de samlede omkostninger for operatørerne i EU til overholdelse af kravene i direktivet vil beløbe sig til omkring 400 millioner euro årligt, når sekundære teknikker (dvs. rensningsteknikker) for reduktion af NO_x-emission kun anvendes på en del af de nye anlæg. Kommissionen anfører, at omkostningen skal holdes op imod, at de eksterne omkostninger der følger af luftforurening er væsentligt højere. De eksterne omkostninger opgøres som mindre arbejdskrafttilgængelighed (mere sygdom), udgifter som følge af skader på infrastruktur og afgrøder samt sundhedsmkostninger. De eksterne omkostninger som følge af luftforurening der nævnes under dette direktivforslag er en delmængde af de eksterne omkostninger som nævnes under NEC-direktivforslaget, idet det er de samme stoffer som foreslås reguleret under MCP-direktivet og NEC-direktivet

Forslaget indebærer ikke systematiske skærpelser i forhold til eksisterende danske krav og indeholder desuden en lang implementeringsfrist for virksomhederne (2025/2030). Regeringen vurderer således, at forslaget ikke får større økonomiske konsekvenser for danske virksomheder.

Regeringen har gennemført en analyse, som belyser de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser, jfr. nedenfor.

Langt størstedelen af de berørte anlæg er allerede under danske emissionskrav. Omkostningerne ved at implementere direktivet i Danmark vil derfor være begrænsede.

Statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget indebærer en væsentlig regelforenklings, dels fordi alle anlæg bliver anmeldelsespligtige og dels fordi den nuværende danske regulering, som er fordelt på flere bekendtgørelser og § 42 i miljøbeskyttelsesloven, kan samles i én bekendtgørelse.

Mellemstore fyringsanlæg, som i dag er godkendelsespligtig virksomhed, er omfattet af de gældende regler om brugerbetaling for tilsyn og godkendelse, og skal bidrage til dækning af miljømyndighedens omkostninger til tilsyn og godkendelse. Mellemstore fyringsanlæg, som i dag ikke er på en godkendelsespligtig virksomhed, er ikke omfattet af reglerne om brugerbetaling.

Hvis der sker en forenkling af godkendelsessystemet, og der indføres en form for anmeldeligt for fyringsanlæggene, vil der ske et bortfald af godkendelsesopgaver i miljøforvaltningerne, mens der vil ske en tilgang af opgaver med behandling af anmeldelser. Fyringsanlæg, der i dag ikke er omfattet af regelmæssige tilsyn, vil fremover blive omfattet som følge af direktivforslagets krav om tilsyn og kontrol med anlæggene. På dette område vil der således være en tilgang af opgaver for miljømyndighederne. Det vurderes umiddelbart, at den samlede arbejdsbyrde for myndighederne som følge af direktivet kan tilrettelægges så den bliver neutral.

Forslaget har desuden provenumæssige konsekvenser i forhold til NOx-afgiften og svovlafgiften. For den afgrænsede gruppe af anlæg, der bliver pålagt meromkostninger i form af udgifter til rensningsteknologi, vil direktivforslaget betyde et fald i afgiftsbetaling, fordi anlæggene fremover vil udlede mindre nitrogenoxider og svovldioxid. Det samlede forventede årlige mindre provenu fremgår af nedenstående tabel.

Tabel: Fald i samlet statsligt provenu for NOx og SOx-afgift for alle anlæg.

	Årligt gennemsnit
NOx -afgift	1,0 mio. kr.
SO2- afgift	1,2 mio. kr.
Total	2,2 mio. kr.

Den samlede påvirkning af de statslige finanser forventes at være svagt negativt, og svarer til det forventede fald i afgiftsprovenuet.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen har gennemført en analyse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser for de anlæg, der bliver pålagt meromkostninger. Analysen tager ikke højde for, at nogle anlæg kan opleve et fald i udgifter til rensningsteknologi, fordi specifikke grænseværdier lempes.

Det skønnes, at direktivet vedrører godt 1.700 anlæg i Danmark med en driftstid på mere end 500 timer om året. Langt hovedparten af anlæggene findes på fjernvarmeanlæg og i tilknytning til boligselskaber. Derudover er der anlæg på gartnerier, landbrug, i fødevarerindustrien og anden industri (fx trævarerbranchen), renselanlæg m.m. For mange anlæg vil direktivforslaget ikke byde på væsentlige udfordringer: Det vurderes dog at de danske biomasseanlæg vil blive udfordret, fordi grænseværdierne for disse anlæg er sat forholdsvis lavt i Kommissionens forslag. Der eksisterer på nuværende tidspunkt ca. 60 halmfyrede anlæg og ca. 160 træfyrede anlæg, der potentielt kan blive pålagt omkostninger til anlæg og drift af rensningsteknologi.

Tabel: Samlede udgifter/gevinster fordelt pr. år pr. anlæg pålagt investeringer i rensningsteknologi over en 20 årig periode.

Årligt gennemsnit pr. anlæg	Anlæg pålagt investering i rensningsteknologi
Omkostninger, DKK	
Investering	31.500

Drift	40.000
Monitorering	-6.000
Total	65.500

Note: Resultaterne er opgjort i nutidsværdi, 2014-priser. Negative værdier betyder en gevinst, men positive værdier betyder en meromkostning i forhold til den nuværende danske regulering.

Det er ikke samme antal anlæg der bliver pålagt at foretage investeringer i rensningsteknologi og får gavn af monitoreringsgevinster. De anlæg, der ikke bliver pålagt en ekstra investeringsudgift, får en gevinst i form af sparet monitoreringsudgift på ca. 6.000 kr. årligt pr. anlæg

For hovedparten af anlæggene gælder, at kravene til monitorering bliver lettet som følge af direktivet, og udgifterne til monitorering bliver derved også mindre.

De erhvervsmæssige konsekvenser opgjort som årlige gennemsnitlige omkostninger for de berørte anlæg over en 20-årig periode om udgør:

Tabel: Samlede årlige gennemsnitlige erhvervsmæssige omkostninger ved direktivforslaget over en 20 årig periode.

Årligt gennemsnit	Eksisterende anlæg	Nye anlæg
<i>Omkostninger mio. kr.</i>		
Investering	4	5
Drift	1	11
Monitorering	-2	-7
Total	3	9

Note: Resultaterne er opgjort i nutidsværdi, 2014-priser. Negative værdier betyder en gevinst, men positive værdier betyder en meromkostning i forhold til den nuværende danske regulering.

Som illustration kan det fremføres, at en fordeling af ekstraomkostningerne på 9 mio. kr. på landets samlede fjernvarmeproduktion vil resultere i en stigning i varmeprisen med omkring 0,06 kr/GJ (den gennemsnitlige varmepris ligger omkring 220 kr/GJ). Omkostningerne vil dog ikke ramme jævnt på al fjernvarme og det skønnes, at varmeprisen formentlig kan stige med op mod 1 kr/GJ.

En anden illustration kan ske ved at fordele omkostningerne på den samlede mængde halm og træ der anvendes i mellemstore fyringsanlæg (37,753 PJ). Her svarer omkostningsstigningen til, at biomasseprisen stiger med 0,23 kr/GJ. (biomassepris er på 45-70 kr/GJ).

Som nævnt i afsnittet om statsfinansielle konsekvenser, vil fyringsanlæggene som følge af mindre udledning af NOx og SO2 få en mindre omkostning til afgiftsbetaling til staten.

Tabel: Gennemsnitlig omtrentlig årlig besparelse pr. anlæg pålagt investering i rensningsteknologi

	Enheder	Årligt gen. pr. anlæg pålagt investering i rensningsteknologi
NOx -afgift	kr.	-3.500
SO2- afgift	kr.	-4.000
Total	kr.	-7.500

Note: Resultaterne er opgjort i nutidsværdi, 2014-priser. Negative værdier betyder en gevinst, men positive værdier betyder en meromkostning i forhold til den nuværende danske regulering.

Erhvervsadministrative konsekvenser

Kommissionens forslag lægger op til, at der alene skal ske anmeldelse af anlæg og dermed ikke godkendelse. Brugerbetalingen for godkendelse vil derfor bortfalde. I stedet forventes anlæggene at skulle betale brugerbetaling for tilsynsmyndighedens sagsbehandling af anmeldelsen. Samlet set vil flere fyringsanlæg end i dag dog blive omfattet af et regelmæssigt tilsyn, hvilket også fremadrettet skal brugerbetales af virksomhederne. De fyringsanlæg, som i dag er ikke-godkendelsespligtige, betaler ikke for tilsyn, men må forventes fremadrettet at skulle brugerbetale for dette. Hyppigheden og omfanget af tilsynet besluttes af de enkelte lande.

Det vurderes umiddelbart, at anlæggenes samlede brugerbetaling som følge af direktivet kan tilrettelægges, så den bliver neutral i erhvervsøkonomiske omkostninger.

Beskyttelsesniveau:

Da mellemstore fyringsanlæg allerede er reguleret i Danmark vil Kommissionens forslag både have positive, neutrale og negative virkninger på beskyttelsesniveauet i forhold til den gældende danske regulering, alt efter hvilken del af reguleringen der er tale om. Effekten af forslagets regulering af hhv. kvælstofdioxid, svovldioxid- og partikler regnes for positiv når grænseværdien for hvad der må udledes reduceres, neutral når der ikke er en ændring i grænseværdierne og negativ når der foreslås en lempelse ift. eksisterende danske grænseværdier.

Forslagets regulering af kvælstofoxidemissioner har såvel en positiv, negativ og neutral påvirkning af beskyttelsesniveauet afhængig af motortype, motorstørrelse og brændselstype.

Forslagets regulering af støv har en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet, idet der foreslås en skærpelse af de eksisterende danske grænseværdier.

Forslagets regulering af svovldioxidemissioner har en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet, idet emissionen af svovldioxid fra mellemstore fyringsanlæg ikke er reguleret i dansk lovgivning

Forslagets hovedregel om skærpelse af emissionsgrænseværdier for kvælstofdioxid og partikler for anlæg i zoner, hvor luftkvalitetskriterier ikke overholdes, har en positiv påvirkning på beskyttelsesniveauet, i det der foreslås skærpede emissionsgrænseværdier.

Forslagets krav til overvågning af emissionerne har en positiv, negativ og neutral påvirkning af beskyttelsesniveauet afhængig af anlægstype, anlægsstørrelse og brændselstype. En mere hyppig udført overvågning vurderes positiv, mens en overvågning der udføres mindre hyppigt end nuværende dansk overvågning vurderes som værende negativ.

Forslaget har en negativ påvirkning af beskyttelsesniveauet i forhold til regulering af tungmetaller fra kedelanlæg, der anvender kul, brunkul, petcoke, fuelolie og orimulsion som brændsel, i det forslaget ikke omfatter krav til den type emissioner som i øvrigt er reguleret i dansk lovgivning i dag.

Forslagets mulighed for at anvende fuelolie og orimulsion på kedelanlæg på 1-2 MW og kul, brunkul og petcoke på kedelanlæg på 1-5 MW har en negativ påvirkning af beskyttelsesniveauet, idet denne anvendelse ikke er tilladt efter gældende danske regler.

Forslagets krav til anlæg placeret offshore har en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet, idet emissioner af kvælstofoxid, svovldioxid og partikler fra offshore-anlæg kun er indirekte reguleret af NO_x-afgiftsloven.

8. Høring

Forslag til direktiv om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg har været i offentlig høring i perioden den 10. januar til den 7. februar 2014. Der er kommet bemærkninger fra Brancheforeningen for biogas, BWE, Dall Energy, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, DGC, Dong Energy, Landbrug og Fødevarer, Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Olie Gas Danmark og Sundhedsstyrelsen.

Generelt

Dansk Miljøteknologi støtter direktivforslaget, og påpeger behovet for at håndhæve lovgivning, der har til formål at reducere luftforureningen i Europa.

Sundhedsstyrelsen vurderer, at forslaget ud fra et sundhedsfagligt perspektiv karakteriseres som et velindiceret tiltag til at nedbringe luftforureningen.

Dansk Energi finder det hensigtsmæssigt at den eksisterende regulering af store fyringsanlæg suppleres med regulering af mellemstore fyringsanlæg, så disse anlæg også medvirker til at reducere udledningen af kvælstofoxider, svovldioxid og partikler.

Dansk Fjernvarme vurderer, at det vil være mere hensigtsmæssigt at øge indsatsen overfor mindre fyringsenheder, herunder brændeovne, i byerne, eftersom de mellemstore anlæg vurderes at være beliggende i landdistrikterne og dermed ikke har det samme bidrag til partikelemission i boligområder.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at det bør fremgå af direktivet, at gas er den bedste brændselstype til bekæmpelse af luftforurening.

Dong Energy påpeger, at afgifter på miljøbelastende stoffer sikrer et ens incitament på tværs af industrielle sektorer og at der med reguleringen af mellemstore fyringsanlæg bliver en dobbeltregulering af kraftværkssektoren, som er mere restriktiv end i andre sektorer.

Regulering

Landbrug og Fødevarer og *Dansk Industri* finder det positivt, at direktivforslaget lægger op til en anmeldeordning, og ikke en godkendelsesordning for mellemstore fyringsanlæg, og forventer at det til sin tid også bliver afspejlet i den danske gennemførelse af direktivet. Begge finder det positivt at mindre virksomheder (SMV) ikke belastes unødigt.

Olie Gas Danmark, *Dansk Energi* og *Dong Energy* opfordrer til at eksisterende og ny lovgivning på området supplerer og understøtter hinanden så, der ikke bliver tale om dobbeltregulering. Specielt ønskes sammenhængen med reguleringen af de større anlæg belyst så det sikres, at lovgivningen supplerer og understøtter hinanden og OGD ønsker at dansk lovgivning, der definerer hvilke offshore anlæg der omfattes som større anlæg, genfortolkes.

Energipolitik

Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer og Referencelaboratoriet påpeger, at direktivforslaget kan betyde, at anlæggenes omkostninger til rensning og målinger øges i en sådan grad, at det eventuelt får en negativ indflydelse på udbygningen af anvendelse af biomasse eller at eksisterende mindre anlæg lukkes. Dermed er der risiko for at biomassefyrede anlæg erstattes af anlæg der anvender fossile brændsler, hvilket ikke er i overensstemmelse med de danske ambitioner om at udfase fossile brændsler. *DI* påpeger, at de økonomiske dynamikker dermed forrykkes hvorved muligheden for at opnå målene i EU's energipolitik på biomasse området reduceres.

Dansk Energi påpeger, at når effektive kollektive kraft- og varmeanlæg pålægges yderligere omkostninger, så blive individuelle anlæg som naturgas- og oliefyr mere attraktive varmekilder i husholdningen.

Grænseværdier

Dansk Energi, DI, Landbrug og Fødevarer, Dansk Fjernvarme, Olie Gas Danmark mener, at krav til anvendelse af teknologi skal danne grundlaget for valget af emissions grænseværdier.

Dansk Energi påpeger, at der primært bør anvendes primære emissions- begrænsende udstyr, som supplement til danske afgiftsregulering økonomiske incitament til at nedbringe udledningen af forurenende stoffer. *Dansk Energi* vurderer, at en overholdelse af forslagens grænseværdier vil forudsætte rensning, og foreslår derfor at grænseværdierne justeres, så de kan overholdes med primære emissionsbegrænsende udstyr.

Landbrug og Fødevarer vurderer, at direktivforslaget betyder at mindre anlæg får store ekstraomkostninger, og at grænseværdierne for anlæg mindre en 5 MW skal fastsættes realistisk, så de kan overholdes med enkel og billig teknologi. *DI* vurderer tilsvarende at grænseværdierne giver anledning til tekniske krav som vil udfordre en del biomassefyrede anlæg.

Olie Gas Danmark bemærker, at det skal sikres, at der etableres acceptable omkostninger i forhold til opnåede emissionsreduktioner

Dansk Fjernvarme vurderer, at grænseværdierne for svovldioxid for halmfyrede anlæg vil resultere i øgede omkostninger, da der typisk bliver behov for at fjerne svovldioxid i røggassen *Dansk Fjernvarme* foreslår, at grænseværdien for svovldioxid for biomassefyrede anlæg lempes til den samme grænseværdi som gælder for andet fast brændsel.

Olie Gas Danmark foreslår, at anlæg, som anvender svovlfattigt diesel undtages grænseværdier for svovldioxid og partikler og egenkontrol hermed *Olie Gas Danmark* påpeger, at en sådan regulering vil være på linje med EU regulering af de større anlæg.

Dall Energy og Danmarks Naturfredningsforening gør opmærksom på, at *Dall Energy* har en biomassefyret ovn, som har lavere udledninger af svovldioxid end direktivforslagets grænseværdier, og foreslår på den baggrund skærpede emissionsgrænseværdier for svovldioxid. *Dall Energy* foreslår desuden en lempet grænseværdi for partikler fra biomassefyrede anlæg.

Landbrug og Fødevarer vurderer, at især halmfyrede anlæg vil få problemer med at overholde grænseværdien for partikler, og at det vil være forbundet med væsentlige omkostninger at reducere

partikeludledningen. Landbrug og Fødevarer foreslår derfor differentierede grænseværdier for halmfyrede anlæg hhv. større end eller mindre end 5 MW.

Dansk Fjernvarme og Referencelaboratoriet påpeger, at anlæg med røggaskondensering ikke vil kunne overholde grænseværdien for partikler.

Dansk Fjernvarme og Referencelaboratoriet påpeger, at grænseværdierne for nye anlæg betyder, at anlæggene skal etablere udstyr, f.eks. rensning (SNCR), for at overholde grænseværdierne for kvælstofoxider. Især mindre anlæg vil få væsentlige omkostninger, da rensningen stort set er uafhængig af anlæggets størrelse. *Dansk Fjernvarme* påpeger, at mindre halmfyrede anlæg vil få væsentlige omkostninger til etablering af rensning for kvælstofoxider.

BWE påpeger, at selvom det med ny primær teknologi er muligt at opnå den forslåede grænseværdi for kvælstofoxider for halmfyrede kedler, så er det på grænsen af, hvad der er opnået med den nuværende teknologi. *Dall* påpeger sammen med *Dansk Naturfredningsforening* at de har en biomassefyret ovn, som har lavere udledninger af kvælstofoxider end direktivforslagets grænseværdier, og foreslår på den baggrund skærpede emissionsgrænseværdier for kvælstofoxider.

DGC vurderer, at grænseværdierne for kvælstofoxider for anlæg, der anvender biomasse, kul og svær fuelolie er for lempelige.

DGC vurderer, at grænseværdien for kvælstofoxider på bestående motoranlæg mindre end 5 MW er en skærpelse og en udfordring, og at grænseværdierne for nye motorer og turbiner vil være en væsentlig skærpelse.

Dong Energy undrer sig over, at der stilles strengere krav til anlæg, der anvender forgasningsgas fra forgasning af biomasseaffald end til biomassefyrede anlæg.

DGC undrer sig over, at biomassefyrede anlæg har lempeligere grænseværdier sammenlignet med gældende dansk lovgivning, når det er erkendt viden, at emissionerne stiger, hvilket "især skyldes anvendelse af biomasse som brændsel".

Referencelaboratoriet foreslår, at grænseværdierne gradueres efter anlægsstørrelse.

DGC bemærker, at der med direktivforslaget bliver åbnet for igen at anvende kul og svær fuelolie på mindre anlæg.

DGC foreslår, at der bør gives dispensationsmulighed for anlæg med begrænset levetid og anlæg med en driftstid mindre end 1.500 timer årligt.

DGC foreslår, at emissioner i opstarts- og nedlukningsperioder defineres, og at de indgår i vurdering af om grænseværdierne er overholdt. *Danmarks Naturfredningsforening* foreslår, at opstarts- og nedlukningsperioder registreres.

Grænseværdier i "zoner"

Brancheforeningen for biogas vurderer, at det for biogasmotorer ikke er teknisk muligt at overholde de skærpede grænseværdier som gælder i "zoner", og foreslår at der opstilles bredere kriterier, så det ikke bliver umuligt at anvende biogasfyrede anlæg i husdyrsintensive områder.

Brancheforeningen for biogas bemærker, at direktivforslaget giver medlemsstaterne mulighed for at skærpe forslagens grænseværdier i ”zoner” yderligere. *Brancheforeningen for biogas* vurderer, at det ikke vil være muligt at udvikle motorer, som kan overholde eventuelle enkeltstaters skærpede krav til grænseværdier i ”zoner”, da der kun findes et begrænset antal motorproducenter på verdensplan.

DGC vurderer, at grænseværdien for kvælstofoxider i ”zoner” vil være en udfordring for kedler, motorer og turbiner. *DGC* finder, at emissionsgrænseværdierne kun kan opnås ved etablering af rensningsudstyr, såsom SCR, som kræver etablering af ammoniak lagre i boligområder, med øget risiko for større uheld til følge.

Måling og tilsyn

Landbrug og Fødevarer påpeger, at det er vigtigt at der holdes fast i at begrænse de administrative byrder ved tilsyn med virksomhederne.

Brancheforeningen for biogas, Dansk Fjernvarme og DGC anfører, at forslagens omfattende krav til målinger vil være omkostningstungt, især for de mindre anlæg.

Landbrug og Fødevarer vurderer, at kravene til målinger ikke står i rimelig mål med intensjonen bag, hvis målinger skal foretages af uvildig (akkrediteret) prøvetager, fremfor ved fast installeret måleudstyr, grundet udgiften.

Landbrug & Fødevarer, DGC, BWE og Dansk Naturfredningsforening påpeger vigtigheden af, at krav til målemetode og anvendte måleteknikker er definerede så det sikres at der faktisk er ens krav til anlæggenes præstation. *Dansk Naturfredningsforening* påpeger, at medlemslandenes krav til akkrediterede målinger er forskellige.

DGC og Dansk Naturfredningsforening påpeger, at det er vigtigt at få defineret hvilke driftsbetingelser der skal være til stede ved målekontrollen, f.eks. har det betydning for emissionerne om der køres med fuld last.

Landbrug og Fødevarer vurderer, at det ikke bør være nødvendigt med idriftsættelses måling på prototype (serieproducerede) anlæg.

Referencelaboratoriet foreslår, at målehyppigheden afhænger af anlæggets årlige driftstid og brændselstype.

Landbrug og Fødevarer vurderer, at krav om indberetning af emissioner er positivt, da det sikre dokumentation for emissionsudviklingen i de enkelte lande, dog påpeger de vigtigheden af at der udvikles værktøjer og logistik til dataopsamling så data bliver sammenlignelig på tværs af landene.

I øvrigt

Olie Gas Danmark, Landbrug og Fødevarer, Danmarks Naturfredningsforening, Referencelaboratoriet og DGC har desuden forslag til ændringer og præciseringer til en række af de specifikke bestemmelser.

Sagen blev behandlet på miljøspecialudvalgsmødet den 21.maj 2014, hvor der indkom

følgende bemærkninger:

Dansk Industri anførte, at kommissionens konsekvensvurdering vurderer, at direktivet omfatter 133.000 mellemstore fyringsanlæg. *Dansk Industri* påpegede at mange af disse er små anlæg såsom fx fyringsanlæg i boligblokke, mindre industrivirksomheder og lignende. Denne betragtning bør tages med fremadrettet med henblik på at fastlægge den rette måde at regulere de små anlæg på. I forhold til implementering og håndhævelse påpeges det, at underretning for ejere og operatører med fordel kan struktureres på en lettere måde. Fx som det er tilfældet med Ecodesign-direktivet, hvor det er producenterne, der laver emissionsberegninger.

Energi og Olieforum kunne tilslutte sig *Dansk Industri*'s skriftlige høringssvar. *Energi og Olieforum* stillede spørgsmålstejn ved omtalen af, at en ændring af NO_x-afgiften og svovlafgiften kan have provenumæssige konsekvenser. *Energi og Olieforum* er af den opfattelse, at afgifter er indført for at reducere, og teksten kan forstås som om, at det er godt med såvel afgifter som reduktioner. *Energi og Olieforum* stillede desuden spørgsmål til, at mere hyppig overvågning vurderes positivt.

Der blev bedt om en uddybning af dette synspunkt i forhold til de administrative belastninger ved hyppig overvågning.

Landbrug og Fødevarer efterspurgte muligheden for at lave en sammenligning af udledningensmålene og de konkrete danske forhold ift. konsekvensberegningerne.

Sagen blev behandlet på miljøspecialudvalgsmødet den 26. november 2014, hvor der indkom følgende bemærkninger:

Energi og Olieforum: Udtrykte bekymring for, at der er risiko for, at MCP-forslaget vil føre til dobbeltregulering for raffinaderier, da disse allerede er reguleret via BREF.

Danmarks Naturfredningsforening: Ønskede at få oplyst, om der var foretaget en vurdering af miljøkonsekvenserne af en situation, hvor der slækkes på udledningskravene til lokale brændsler ("indigenous fuels") og biomasse. For det andet blev stillet spørgsmålstejn ved at udbrede tidsbegrænsede udledningskrav.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været behandlet i Rådets miljøarbejdsgruppe og det italienske formandskab har udarbejdet flere kompromistekster.

Generelt har forhandlingerne båret præg af, at medlemslandenes regulering af de mellemstore fyringsanlæg er meget forskellig. Der tegner sig primært to fløje, hvor den ene har ønsket at fastholde ambitionsniveauet i Kommissionens udspil, og den anden har ønsket flere og indimellem markante lempelser af grænseværdierne, særlige lempelser for anvendelsen af lokale brændsler og

| andre bestemmelser i Kommissionens forslag.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Luftforureningen fra mellemstore fyringsanlæg udgør et væsentligt miljø- og sundhedsmæssigt problem i EU. Luftforurening fra mellemstore fyringsanlæg er ikke i dag reguleret på EU-plan.

Danmark regulerer allerede luftforureningen fra mellemstore fyringsanlæg ved en række love og bekendtgørelser. Det er således umiddelbart positivt, at der foreslås ensartet regulering af mellemstore fyringsanlæg på EU-niveau. Det vil reducere de miljø- og sundhedsmæssige belastninger fra mellemstore fyringsanlæg i EU generelt. Og det vil desuden fremme en relativt større emissionsreduktion i Danmarks nabolande, som vil bidrage til at reducere den grænseoverskridende luftforurening og dermed forbedre luftkvaliteten i Danmark.

Samtidig vil en fælles EU regulering sikre ensartede konkurrencevilkår for de berørte sektorer, hvilket relativt set vil være en fordel for danske virksomheder på EU-markedet, idet danske virksomheder gennemsnitligt vurderes at være tættere på overholdelse af grænseværdierne end deres konkurrenter i EU.

På denne baggrund støtter Danmark Kommissionens forslag, og vil søge størst mulig tilnærmelse med den gældende danske regulering af området, hvilket både kan betyde både stramminger og lempelser af forslaget. Herunder hører bl.a. opdatering af grænseværdier med passende mellemrum som refleksion af nyeste BAT bør indgå og at en zonerings ikke bør indgå i direktivet. I den forbindelse er aktiv inddragelse af medlemslandene i vurderingen af hvad der er omkostningseffektive teknikker vigtig.

Direktivforslaget kan have økonomiske konsekvenser for de halm- og træfyrede fjernvarmeanlæg i Danmark og dermed den danske nyttiggørelse af biomasseaffald til energiproduktion. Den danske vedvarende energiforsyning er blandt andet baseret på biomasse og fremme af anvendelsen af biomasse på kraftvarmeværker er bl.a. understøttet af Energiaftalen af 22. marts 2012 (Aftale om den danske energipolitik 2012-2020). For ikke at kompromittere den eksisterende anvendelse af biomasse i Danmark, kan der være behov for en lempelse af direktivforslagets grænseværdi for SO₂ for halmfyrede anlæg og for støv for eksisterende træ-biomassefyrede anlæg med våd røggasrensning.

Formandsskabets kompromisforlag om betydeligt lempede grænseværdier for lokale brændsler ('indigenous fuels'), som fx brunkul, vil kunne have betydelige miljømæssige konsekvenser. Danmark er derfor negativt indstillet overfor lempelige krav til disse og ser helst muligheden slettet, men kunne evt. støtte et kompromis, hvor de lempelige grænseværdier kun gælder i en meget tidsbegrænset periode. Danmarks interesse heri er både konkurrencemæssige hensyn og at mindske nabolandes eksport af forurening til Danmark.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat.

Punkt 2

Kommissionens forslag til ændring af emballagedirektivet 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsbæreposer (KOM(2013)761 final)

- *Revideret notat*
- *Politisk enighed*

1. Resume

Med det primære miljømæssige formål at begrænse plastforureningen i havene skal medlemslandene ifølge ændringsforslaget til emballagedirektivet indføre foranstaltninger med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer, som udleveres til forbrugere i butikker. Foranstaltningerne kan omfatte økonomiske instrumenter såsom afgifter, nationale reduktionsmål og handelsrestriktioner. Der fastsættes ikke et overordnet EU - reduktionsmål, men gives mulighed for, at medlemsstaterne selv kan fastsætte nationale reduktionsmål og iværksætte, hvad de selv vurderer som nødvendige foranstaltninger. Foranstaltninger i medlemsstaterne skal være iværksat senest 12 måneder efter direktivets ikrafttræden med det formål at bringe forbruget af plastbæreposer ned til det niveau, der gælder i Danmark, Irland og en lille gruppe andre medlemslande, der fremhæves af Kommissionen.

Europa Parlamentet har vedtaget en række ændringsforslag til Kommissionens forslag, som bl.a. indebærer, at der fastsættes en overordnet EU-reduktionsmålsætning efter 3 år, svarende til 50 % af gennemsnitsforbruget af plastplastposer i EU i 2010 samt, at plastposer ikke må udleveres gratis i butikker.

I Danmark er der indført afgifter på plastposer, og Danmark er blandt de EU-lande, der anvender færrest letvægtsbæreposer. Regeringen bakker op om Kommissionens forslag, der ikke vurderes at afføde lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark.

Der er mellem det italienske formandskab og Europa Parlamentet opnået enighed om et kompromis, hvorefter medlemslandene kan vælge imellem at efterleve bindende reduktionsmål for det maksimale forbrug af plastikposer eller at kræve obligatorisk betaling for plastikposer i butikkerne eller anvende andre tilsvarende effektive instrumenter til at begrænse forbruget af plastikposer.

Et enigt råd inklusiv Danmark har tilsluttet sig kompromisforslaget.

2. Baggrund

Danmark modtog den 7. november 2013 Kommissionens ovennævnte forslag fra Rådssekretariatet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 114 om det indre marked, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Europaparlamentet har gennemført sin første behandling af forslaget den 16. april 2014 med vedtagelse af en række ændringsforslag.

Der er i uformelle forhandlinger mellem Rådet og Europa Parlamentet opnået enighed om et kompromis, som nu skal vedtages endeligt i den formelle beslutningsprocedure.

Som led i den formelle EU beslutningsprocedure er forslaget derfor sat på dagsordenen for Rådsmødet (miljø) den 17. december 2014 mhp. politisk enighed, forud for en alene formel 2. behandling af forslaget i Rådet og Europa-Parlamentet.

3. Formål og indhold

Ifølge Kommissionens forslag skal medlemslandene indføre foranstaltninger med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer, defineret som plastposer med en vægtykkelse på mindre end 50 mikron (0,05 mm), som udleveres til forbrugere på salgssteder. Som baggrund for forslaget er det angivet, at disse tynde poser genbruges i mindre grad end tykkere poser og fremfor alt, at de ofte falder ud af affaldshåndteringsstrømmene og ophober sig i miljøet, herunder især i havet. Det kan tage flere hundrede år for en plastbærepose at blive nedbrudt. Det anslås, at der alene i 2010 havnede over 8 milliarder plastbæreposer på gaden og i naturen i EU i stedet for at blive håndteret via etablerede affaldssystemer. En væsentlig del heraf ender ultimativt i havmiljøet, hvor det samler sig som affaldsøer i oceanerne til skade for dyrelivet.

Forslaget indeholder ikke et fælles EU-reduktionsmål for forbruget af letvægtsplastbæreposer, der gælder for alle medlemsstater. Til gengæld indføres i emballagedirektivets (94/62/EF) art. 4 om forebyggelse et krav om, at alle medlemsstater skal træffe foranstaltninger mhp. at reducere forbruget af disse poser, hvilket giver mulighed for, at landene selv kan fastsætte nationale reduktionsmål og iværksætte de foranstaltninger, der vurderes som mest velegnede. Målet er, at forbruget af engangsplastbæreposer skal mindskes betydeligt med det primære formål at reducere denne kilde til havforurening.

Foranstaltningerne kan omfatte økonomiske instrumenter som afgifter, nationale reduktionsmål og handelsrestriktioner. Sidstnævnte er en eksplicit undtagelse fra direktivets art. 18, der ellers udtrykkeligt forbyder medlemsstaterne at hindre markedsføringen af emballager, der opfylder bestemmelserne i emballagedirektivet.

Derudover pålægges medlemsstaterne – i forbindelse med de løbende afrapporteringer i henhold til emballagedirektivet – at oplyse, hvorledes indsatsen overfor plastposer påvirker den samlede produktion af emballageaffald. Endelig indføres i emballagedirektivets art. 3 (definitioner) en definition af ”letvægtsplastbæreposer”.

I betragtningerne til forslaget anføres det, at ”nogle medlemsstater har formået at nedbringe forbruget af plastbæreposer betydeligt, idet det gennemsnitlige forbrug i de syv bedst præsterende medlemsstater (herunder Danmark) kun svarer til 20 % af EU’s gennemsnitlige forbrug”. Det anføres endvidere som en målsætning at fremme lignende reduktioner i de øvrige medlemslande, ligesom det anføres, at der i kravet til ”foranstaltninger bør tages hensyn til det nuværende forbrugsniveau af plastbæreposer i de enkelte medlemsstater, så et højere forbrug kræver en større indsats.”

4. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har i betænkning A7-0174/2014 fremlagt følgende centrale ændringsforslag:

- Der indføres et EU-omfattende reduktionsmål for forbruget af letvægtsplastbæreposer. Medlemslandene skal træffe foranstaltninger med henblik på at nedbringe forbruget af letvægtsplastbæreposer med 50 % i forhold til det gennemsnitlige EU forbrug i 2010 senest tre år efter direktivets ikrafttræden og med 80 % senest 5 år efter direktivets ikrafttræden.
- Plastbæreposer, som af hensyn til fødevarerhygiejnen er nødvendige til indpakning af fugtige fødevarer i løs vægt, såsom råt kød, fisk og mejeriprodukter, og til indpakning af ikke-emballerede, tilberedte fødevarer, bør undtages fra direktivets anvendelsesområde. Sådanne poser er oftest poser med meget lav vægt. Det foreslås derfor at undtage poser mindre end 10 mikron, idet det anføres, at poser til ikke-emballerede fødevarer (fx frugt, grøntsager og konfektvarer) gradvist bør udskiftes med bæreposer af genbrugspapir eller bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer.
- Medlemslandene skal sikre, at økonomiske aktører, der sælger fødevarer, ikke stiller plastbæreposer omkostningsfrit til rådighed, idet dette dog ikke skal gælde ovennævnte poser mindre end 10 mikron. Medlemslandene skal endvidere tilskynde, at aktører, der sælger ikke-fødevarerrelaterede varer heller ikke stiller plastbæreposer frit til rådighed.
- Medlemslandene skal sikre, at visse farlige stoffer i plastbæreposer ikke overskrider en grænseværdi, og at poserne ikke indeholder oxo-bionedbrydeligt plast (dvs. plastik, der er tilsat metalsalte, som indebærer at materialet ved oxidering nedbrydes i mindre stykker.)
- Forbrugere skal have ret til at efterlade emballager på salgsstedet, herunder især plastposer, og butikkerne skal herefter sikre genbrug eller genanvendelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. art. 5 i TEUF, da det begrænser sig til at ændre emballagedirektivet ved at skabe en fælles ramme for mulige indsatser samtidig med at det overlades til de enkelte medlemslande at vælge de præcise gennemførelsesmetoder.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering.

6. konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Sammenlignet med de øvrige EU lande er forbruget af plastbæreposer (både tykke og tynde poser) pr. indbygger lavt i Danmark. De danske supermarkeder sælger poser i tykkelser, der ligger i intervallet 30-70 mikron, hvoraf størstedelen har en tykkelse på ca. 40 mikron. Den resterende del af detailhandlen (specialbutikker) anvender primært poser tykkere end 50 mikron.

I Danmark er der allerede indført afgifter på alle plastposer med hank, større end 5 liter (22 kr. pr. kilo), hvilket er reguleret i emballageafgiftslovens (Lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013 om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier) § 2a og § 2b.

Danmark bliver i baggrundsrapporten til ændringsforslaget fremhævet som et af de lande i EU, som anvender færrest letvægtsplastbæreposer, og som med succes har begrænset brugen af bæreposer ved indførelse af en afgift.

Kriteriet for den danske afgift er fastlagt ud fra posens rumindhold (over 5 liter) og er således anderledes end dækningskriteriet foreslået af kommissionen (poser med en tykkelse under 50 mikron). Dette indebærer, at små plastposer (under 5 liter), der udleveres i danske butikker ikke er omfattet af den danske afgift men vil være omfattet af kommissionens forslag. Da Kommissionens forslag giver medlemslandene frihed til selv at vælge instrumenter og specifikke indsatsområder, forventes forslaget ikke at medføre ændringer i dansk lovgivning.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Da forslaget ikke forventes at medføre ændringer i dansk lovgivning eller ændringer i dansk praksis, vurderes det kun at have marginale økonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser. Afhængigt af forhandlingernes udfald kan det ikke udelukkes, at Danmark vil skulle gennemføre enkelte begrænsede foranstaltninger (fx en informationsindsats). Evt. udgifter forbundet hermed vil blive afholdt inden for Miljøministeriets budgetramme.

Beskyttelsesniveau:

Forslaget vil ikke påvirke det eksisterende danske beskyttelsesniveau. Andre EU-lande oplever i praksis betydelige problemer med affald, herunder plastposer i havområder. En begrænsning af plastposeforbruget må derfor antages at medvirke til at mindske forureningen med plastaffald i EU's havområder, herunder også de danske dele af disse havområder, samt i de tilstødende oceaner. Dette er naturligvis i dansk interesse.

7. Høring

Forslaget har været sendt i ekstern høring hos Plastindustrien, De Samvirkende Købmænd, Dansk Erhverv og Coop.

De Samvirkende Købmænd, Dansk Erhverv og Coop har i deres høringssvar udtrykt forståelse for, at Kommissionen ønsker at nedbringe anvendelsen af tynde plastposer, men mener ikke, at der er behov for at indføre særlige regler i Danmark. Dette begrundes i, at plastposer med hank i Danmark allerede er afgiftspålagte, at de er af en kvalitet, som er egnet til gentagne brug, at der i Danmark sker en miljøforsvarlig affaldshåndtering, som sikrer, at poserne efter endt brug afleveres til forbrænding med energiudnyttelse samt, at Danmark i baggrundsmaterialet til forslaget fremhæves som mønstereksempel på et land, der allerede har opnået store reduktioner. Også Plastindustrien anfører, at bæreposeafgiften dokumenterer, at det er muligt at begrænse forbruget af bæreposer, og at der således ikke er behov for i Danmark at indføre yderligere foranstaltninger. Coop og Plastindustrien opfordrer dog til, at definitionen på en letvægtsplastbærepose revurderes, idet flere af de plastposer, som anvendes i de danske supermarkeder, har en tykkelse under 50 mikron, og at en løsning herpå ikke bare skal være at øge tykkelsen på poserne til mere end 50 mikron, da det fører til et unødigt ressourceforbrug.

I forhold til Parlamentets forslag om at indføre reduktionsmål for forbruget af plastbæreposer anfører Coop og Plastindustrien, at disse er meget vidtgående, nærmest umulige at realisere.

Til Parlamentets forslag om at plastbæreposer under 10 mikron til dels gradvist bør udskiftes med bæreposer af papir eller bionedbrydelige og komposterbare poser anfører Coop og Dansk Erhverv, at poser af genbrugspapir ikke er en optimal erstatning for plastbæreposer med meget lav vægt. Dels er der i fødevarerlovningen meget strikse krav til materialer beregnet til fødevarerkontakt, dels er papirposer ikke nødvendigvis et miljømæssigt godt alternativ til plastposer, og rent praktisk er det

udfordrende for kassepersonalet af se, hvilke frugter og hvor mange en kunde har taget, hvis de er lagt i en papirpose. De Samvirkende Købmænd, Dansk Erhverv og Coop bakker op om forslaget om at undtage plastbæreposer med meget lav vægt.

Plastindustrien er imod Parlamentets forslag om, at alle butikker, der sælger fødevarer, skal opkræve betaling for plastbæreposer direkte hos forbrugerne. Det er dels diskrimination ift. bæreposer af andre materialer, og dels kan det være forbundet med en ekstra administrativ byrde for både de private og offentlige aktører ift. løsningen i dag, hvor det er op til den enkelte aktør, om de vil sende udgiften videre til kunderne eller selv afholde udgiften.

Dansk Erhverv bemærker, at forslaget om at tillade forbrugeren at efterlade sin emballage i butikken vil give pladsmæssige udfordringer i mange butikker, øget logistik og transport og vil svække forbrugerens returret af en given vare.

Et rammenotat om forslaget er sendt i høring i miljø specialudvalget den 16. december 2013. Der indkom her ingen bemærkninger til notatet.

Ved en fornyet skriftlig høring i specialudvalget fra den 29. september til 3. oktober 2014, er der alene indkommet bemærkninger fra Danmarks Naturfredningsforening (DN), som finder at det danske forbrug af plastposer - selvom det er lavt set i forhold til andre EU lande - ikke er uproblematisk, fordi hovedparten af poserne forbrændes, og dermed giver anledning til bl.a. luftforurening og CO2 udledning. DN er således positivt indstillet overfor parlamentets forslag om at plastposer ikke må udleveres gratis. DN mener, at der især er behov for en indsats overfor de plastposer i Danmark, der ikke er afgiftsbelagte. DN finder at regulering via forbud eller ved hjælp af pantordninger bør fortrækkes frem for ved fastsættelse af reduktionsmål.

8. Forhandlingssituationen

Den 21. november 2013 præsenterede Kommissionen forslaget i Rådets miljøarbejdsgruppe, og der har været afholdt 6 arbejdsgruppemøder.

Det græske formandskab har fremlagt et kompromisforslag, som tilføjer til Kommissionens forslag, at undtagelsen om handelsrestriktioner fra direktivets art. 18 alene kan ske, såfremt denne er proportional og ikke-diskriminerende. Formandskabets forslag præciserer endvidere, at afrapporteringer om plastposeforbrug og effekten af de iværksatte foranstaltninger skal ske på årlig basis. Derudover indskrænker formandskabets forslag reguleringens rækkevidde, idet det giver de enkelte medlemsstater mulighed for undtage visse poser fra reguleringen.

Implementeringsfristen er ifølge formandskabets forslag forlænget til 18 måneder.

Der tegner sig for nuværende stor opbakning til det græske formandskabs forslag, og den generelle holdning er, at forslaget er fleksibelt. Flere lande ønsker, at ændringsforslaget skal omfatte alle poser. En række lande støtter dog en undtagelse af poser mindre end 10 mikron. Kun få lande efterspørger reduktionsmål. Flertallet mener, at datagrundlaget for baseline er for upræcist til, at en målsætning kan opstilles, og der ønskes en tydeligere beskrivelse af, hvilken beregningsmetode der skal anvendes til at bestemme plastposeforbruget.

Det italienske formandskab har i forhandlinger med Europa Parlamentet og med baggrund i et forhandlingsmandat, der har opnået enstemmig tilslutning fra medlemslandene, opnået enighed om et kompromis, som blandt sine væsentligste elementer indebærer:

- At medlemslandene kan vælge imellem at efterleve bindende reduktionsmål for det maksimale forbrug af letvægts plastikkbæreposer (90 poser pr. indbygger pr. 31. december 2019 faldende til 40 poser pr. indbygger pr. 31. december 2025) - eller at kræve obligatorisk betaling for plastikposer i butikkerne - eller anvende andre tilsvarende effektive instrumenter til at begrænse forbruget af plastikposer.
- At Kommissionen senest 1 år efter direktivets ikrafttræden skal fremlægge forslag til en metode, hvorefter medlemsstaterne skal opgøre deres forbrug af letvægts plastikkbæreposer, samt for medlemsstaternes afrapportering herom.
- At medlemsstaterne i overensstemmelse hermed skal påbegynde afrapportering om deres årlige forbrug af letvægts plastikkbæreposer 3 år efter direktivets ikrafttræden.
- At Kommissionen senest 6½ år efter direktivets ikrafttræden skal fremlægge en vurdering af effekten af medlemsstaternes indsats og, såfremt denne vurderes som ineffektiv, skal vurdere andre mulige instrumenter, herunder muligheden for via EU lovgivning at opstille bindende realistiske reduktionsmålsætninger for medlemslandenes forbrug af letvægts plastikkbæreposer.
- At Kommissionen senest 2 år efter direktivets ikrafttræden skal fremlægge forslag til fælles EU-mærkning af bio-nedbrydelige og komposterbare plastikkbæreposer.
- At medlemsstaterne i løbet af det første år efter direktivets gennemførelse i national lovgivning aktivt understøtter informationskampagner om de skadelige miljømæssige effekter af en overdreven brug af letvægts plastikkbæreposer.

Kompromisset har efterfølgende opnået enstemmig tilslutning fra medlemslandene og tilslutning i Europa Parlamentets Miljøudvalg.

9. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Regeringen er enig i behovet for en regulering af emballageområdet, hvad angår letvægtsplastikkbæreposer, som ophobes i naturen, herunder havmiljøet. Regeringen mener ikke, at der bør igangsættes større foranstaltninger i Danmark, da Danmark ikke bidrager i nævneværdigt omfang til forurening af havene med plastikkbæreposer, dels fordi husholdningsaffaldet i Danmark forbrændes og ikke anbringes på åbne kystnære lossepladser og dels fordi forbruget af plastikkbæreposer i øvrigt er lavt som følge af, at Danmark allerede har opnået store reduktioner i forbruget sammenlignet med de øvrige EU lande.

Regeringen mener på den baggrund, at tilkendegivelserne i betragtningerne til forslaget om at bringe forbruget af plastikkbæreposer ned på et niveau, svarende til det, der er gældende i Danmark og andre medlemslande med et lavt forbrug af plastikkbæreposer, bør afspejles i direktivets operative artikler, således at de krav, der stilles til medlemslandene om yderligere foranstaltninger, tager hensyn til den samlede miljøbelastning i det enkelte land. Der skal herunder bl.a. tages hensyn til det enkelte lands faktiske plastikkposeforbrug, allerede iværksatte foranstaltninger, opnåede reduktioner i forbruget af plastikkbæreposer og det eksisterende affaldssystem til håndtering af plastikkbæreposerne efter endt brug. Det vil for et land som Danmark betyde, at det vil være tilstrækkeligt f.eks. at gennemføre en informationsindsats i samarbejde med detailhandlen. Regeringen bakker op om, at medlemslandene løbende skal rapportere om plastikkposeforbruget efter sammenlignelige kriterier.

Regeringen støtter som udgangspunkt, at der fastsættes en EU-reduktionsmålsætning men finder ikke, at der på nuværende tidspunkt forefindes det nødvendige faktuelle specificerede og ensartede vidensgrundlag vedrørende forbrug af plastikkposer i de enkelte medlemslande til, at der kan vedtages en EU-reduktionsmålsætning som foreslået af Europa Parlamentet.

Regeringen finder imidlertid, at der i direktivet bør indskrives en revisionsklausul, som indebærer, at kommissionen på et senere tidspunkt og på baggrund af medlemslandenes afrapporteringer om poseforbruget og effekten af de iværksatte foranstaltninger, skal vurdere hensigtsmæssigheden i at opstille et EU-reduktionsmål for plastposeforbruget og i givet fald fremsætte forslag herom.

Regeringen støtter endvidere, at reguleringen udvides til at omfatte alle plastposer, der udleveres på indkøbsstedet, og ikke kun plastposer med en vægtykkelse under 50 mikron. Regeringen finder ikke - som forslået af Parlamentet -, at der for plastposerne bør ske en gradvis udskiftning med bæreposer af genbrugspapir eller bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer. Denne løsning er ikke nødvendigvis bæredygtig, idet bionedbrydelige og komposterbare poser typisk ikke nedbrydes i det naturlige miljø, men alene i industrielle anlæg. Forslaget afhjælper dermed ikke problemerne med henkastet affald.

Regeringen kan ikke støtte Parlamentets forslag om, at butikker, der sælger fødevarer, skal opkræve betaling for plastbæreposer direkte hos forbrugerne. Regeringen ønsker at fastholde metodefrihed i medlemslandenes valg af økonomiske styringsinstrumenter, ligesom kravet om obligatorisk betaling kan være forbundet med en ekstra administrativ byrde for både de private og offentlige aktører.

Regeringen er modstander af Parlamentets forslag om at regulere en række kemikaliespørgsmål i plastemballage i forbindelse med forhandlinger, der alene vedrører plastposer, da Regeringen finder at en sådan regulering hører hjemme i en overordnet regulering af al plastemballage.

Endelig kan Regeringen ikke støtte Parlamentets forslag om at forpligte butikker til at tilbagetage emballager på salgsstedet. Danmark støtter målsætningen om mere genanvendelse af emballager. Der findes dog ikke grundlag for, at netop denne løsning skulle være mere effektiv end en videreudvikling af en kommunal løsning. Endelig forekommer det ikke relevant, at forbrugere skulle efterlade bæreposer på salgsstedet, som netop er udleveret til transport af indkøbte varer.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Et grundnotat om forslaget blev oversendt til Folketingets Europa udvalg den 9. december 2013.

Europa Udvalget blev endvidere forelagt et samlenotat om forslaget forud for, at forslaget af ministeren - på samråd den 24. oktober 2014 – blev forelagt med henblik på forhandlingsoplæg.

Punkt 3

Rådskonklusioner om EU's engagement i post-2015

KOM (2014) 0335

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte EU's holdning til formuleringen af en ny global dagsorden for bekæmpelse af fattigdom og bæredygtig udvikling og fastlægge en overordnet linje for EU's engagement i den videre FN-proces. Drøftelsen vil ske med afsæt i tre dokumenter: Kommissionens meddelelse, KOM (2014) 0335: "Et værdigt liv for alle: Fra vision til fælles handling", rapporten fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål og rapporten fra FN's ekspertkomité for finansiering af bæredygtig udvikling.

2. Baggrund

Verdens stats- og regeringschefer forventes at vedtage en ny global dagsorden med mål for bekæmpelse af fattigdom og bæredygtig udvikling (post-2015 dagsordenen) på et FN-topmøde i New York i september 2015. Et vigtigt delelement i den samlede dagsorden vil omhandle midlerne til implementering af de kommende mål, der skal drøftes på den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering i Addis Abeba, Etiopien, d. 13.-16. juli 2015. De mellemstatslige forhandlinger for disse internationale møder forventes indledt i begyndelsen af 2015.

Kommissionen har ved KOM (2014) 0335 af 2. juni 2014 fremsendt meddelelsen "Et værdigt liv for alle: Fra vision til fælles handling" til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske & Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Meddelelsen redegør for Kommissionens forslag til EU's vision og principper for den fremtidige globale dagsorden for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling og har til formål at bidrage til udvikling af EU's position vedrørende post-2015 dagsordenen.

Drøftelsen på Rådsmødet vil ligeledes tage udgangspunkt i rapporten fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål af 4. august 2014 samt rapporten fra FN's ekspertkomité for finansiering af bæredygtig udvikling af 15. august 2014. Næste skridt i processen er en synteserapport fra FN's generalsekretær med hans bud på en post-2015 dagsorden. Såfremt synteserapporten foreligger, når Rådsmødet finder sted, vil denne ligeledes ligge til grund for drøftelsen.

3. Formål og indhold

Ministrene ventes på Rådsmødet at drøfte EU's holdning til det videre arbejde med post-2015 dagsordenen. Ministrene ventes i særlig grad at udveksle synspunkter om de centrale principper for post-2015 dagsordenen, udviklingsfinansiering og monitorering samt om, hvordan man bedst fremmer EU's holdning i de internationale drøftelser i FN.

Kommissionens meddelelse (KOM (2014) 0335) identificerer, som anført i grund- og høringsnotatet af 28. august 2014, en række globale prioritetsområder. Disse gælder for alle lande, hvor der dog differentieres efter nationale omstændigheder. Dagsordenen inkluderer de tre dimensioner af bæredygtig udvikling; økonomisk, social og miljømæssig ansvarlighed.

I meddelelsen foreslås en ramme for post-2015 dagsordenen, baseret på rådskonklusionerne fra juni 2013, som skal sikre basale levestandarder, fremme drivkræfterne bag den grønne økonomi i sammenhæng med bæredygtig udvikling, herunder strukturel økonomisk omstilling, samt sikre

bæredygtig udnyttelse, forvaltning og beskyttelse af verdens naturressourcer og de økosystemer, som de giver adgang til. Det fremhæves desuden, at post-2015 dagsordenen bør følge en rettighedsbaseret tilgang med fokus på blandt andet lighed, ligestilling, god regeringsførelse, demokrati og retsstatsprincipper.

Meddelelsen foreslår 17 tematisk prioriterede områder og dermed potentielle mål med tilhørende delmål og lægger sig tæt op ad, men er ikke identisk med, rapporten fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål. De 17 prioritetsområder i meddelelsen er: 1) fattigdom, 2) ulighed, 3) fødevarerikkerhed, ernæring, og bæredygtigt landbrug, 4) sundhed, 5) uddannelse, 6) ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling, 7) vand og sanitet, 8) bæredygtig energi, 9) fuld og produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde for alle, 10) inklusiv og bæredygtig vækst, 11) bæredygtige byer og boligbebyggelser, 12) bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, 13) oceaner og have, 14) biodiversitet og skove, 15) jordforringelse, herunder ørkendannelse og tørke, 16) menneskerettigheder, retsstatsprincipper, god regeringsførelse og effektive institutioner og 17) fredelige samfund.

Rådsmødet er den første formelle lejlighed for ministrene til at drøfte meddelelsen og rapporterne fra FN's åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål og FN's ekspertkomite om finansiering af bæredygtig udvikling. Rapporten fra den åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål indeholder forslag til 17 mål og mere end 160 delmål. Det lykkedes med rapporten at formulere en samlet dagsorden for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, hvor udryddelse af fattigdom står prominent, og hvor de tre dimensioner af bæredygtig udvikling er relativt godt integreret på tværs af målene. Der er bud på mål om uddannelse, vand, energi, ligestilling, ulighed og sundhed, ligesom fredelige samfund og ansvarlige inklusive institutioner, herunder god regeringsførelse, også er identificeret som selvstændigt mål. Der er ligeledes et mål om klimaforandringer, ligesom den miljømæssige dimension er reflekteret med mål om bæredygtigt forbrug og produktion, hav og biodiversitet samt integration af miljø på tværs af målene. Det er en meget bred dagsorden, hvorfor der er behov for kommunikationsmæssigt at fokusere de overordnede budskaber, uden at tage mål ud. Rapporten fra ekspertkomiteen om finansiering af bæredygtig udvikling omhandler komitéens bud på de understøttende finansieringsmuligheder, som i vidt omfang bygger videre på slutdokumenterne fra tidligere internationale udviklingskonferencer.

Ministrene ventes på Rådsmødet at endossere en overordnet EU-linje i sagen, som skal vejlede EU's engagement i de kommende forhandlinger i forhold til både post-2015 dagsordenen og udviklingsfinansiering og vil udbygge EU's holdning vedrørende post-2015 dagsordenen vedtaget ved rådskonklusioner i juni 2013. Det forventes, at der på baggrund af drøftelserne vedtages rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af Post-2015 forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Kommissionens meddelelse blev sendt i høring og høringsbidrag gengivet i grund- og nærhedsnotat af 28. august 2014. Rammenotatet blev sendt i høring i Specialudvalget for miljø, torsdag den 27. november 2014, og der er modtaget et hørings svar fra 92 Gruppen. I hørings svaret understreger 92 Gruppen behovet for en aktiv og progressiv dansk rolle i forhandlingerne, med henblik på at fremme en EU position, der baseres på principper om stærkt integrerede og universelle mål for bæredygtig udvikling, som alle lande har ansvar for at bidrage til opfyldelsen af. Disse mål skal endvidere være så specifikke og omfattende, at det kan lede til de nødvendige transformative ændringer samt tage udgangspunkt i rapporten fra FNs åbne arbejdsgruppe. Post 2015 rammen skal endvidere skabe og sikre sammenhæng i politikker, forankres i en menneskerettighedsbaseret tilgang, og indeholde et selvstændigt mål på lighed, samt udbygge nuværende forslag til mål og indsats på miljø og klima således, at rammen reelt leder til en retfærdig bæredygtig udvikling for alle og indenfor de planetære grænser. 92 Gruppen opfordrer også til at sikre, at EU går foran i at sætte kursen for en vedvarende og tilstrækkelig og bæredygtig finansieringsramme, herunder en sammentænkning med den parallelle udviklingsfinansieringsproces. 92 Gruppen understreger behovet for sikring af stærke og uafhængige ansvarlighedsmekanismer i understøttelse af post 2015 rammen med inddragelse af civilsamfund og med FNs Highlevel Political Forum som et centralt omdrejningspunkt for den løbende og stærke monitorering. 92 Gruppen fremhæver endvidere nødvendigheden af, at EU sikrer den private sektors bidrag til en global bæredygtig udviklingsramme.

9. Forhandlingssituationen

Der forventes generel opbakning til Kommissionens meddelelse og til, at der arbejdes for en ambitiøs EU-linje i sagen baseret på klare principper og samtidig fleksibilitet i detaljen, således at EU kan agere effektivt i forhandlingerne. Der forventes blandt medlemsstaterne forskellig betoning af særlige prioritetsområder vedrørende post-2015 dagsordenen, udviklings-finansiering og monitorering.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter en ambitiøs EU-position, samt at der lægges en linje for, hvordan EU bedst muligt udøver indflydelse på de kommende mellemstatslige forhandlinger, der samtidig sikrer den nødvendige fleksibilitet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg har den 28. august 2014 modtaget grund- og høringsnotat om Kommissionens bud på en post-2015 dagsorden (KOM (2014) 0335). Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 15. maj 2014. Sagen forelægges Udvalget den 5. december af Handels og Udviklingsministerens mhp. at indhente mandat.